

[Ib Nørlund]

kraterne her i landet. Det kunne måske give anledning til lidt eftertanke i socialdemokratiet her.

Det, der er blevet fremlagt her fra regeringens side, er som i så mange EF-sager, at man kommer og siger: vi kommer her med de bedste forhåbninger, nu skal der være stabilitet, nu skal der være beskæftigelse, nu skal der være orden i det hele. Nogen tid senere får vi at vide, at det blev altså ikke tilfældet.

Jeg angriber ikke EMS-systemet for at skabe stabilitet, men fordi jeg er bange for, at det ikke skaber stabilitet. Det gælder også i spørgsmålet om dollarkrigen, for det, der faktisk foregår, er jo en kamp fra amerikansk side på dollaren, som anvendes i hele den internationale økonomiske strid. Det er klart, at EMS-systemet vil blive afficeret af det på alle leder og kanter; det kan vi komme tilbage til, når det viser sig.

Man har – bortset fra hr. Melchior – været ret så forsigtige med at gøre klart det politiske formål, der er med EMSen, nemlig at fremme den europæiske union. Det burde dog være et spørgsmål, det – sådan som partiernes landsmøder forløber – skulle interessere at debattere her. Men også det er vel ting, vi kommer tilbage til.

Det er rigtigt, at alle EF-partierne har slået EF-harpen, som de plejer at gøre her. Det har ikke kunnet forurolige økonomiministeren, og det kan jeg da godt forstå. Hr. Jens Møller nøjedes med at slå en enkelt streng an.

Jeg vil godt sige her til afslutning, at vi har her fra forskellig side haft lejlighed til at advare mod konsekvenserne af det skridt, vi foretager her, og jeg tror, jeg kan forsikre, at de offentlige debatter om hele denne sag ikke er forbi.

Glistrup (FP):

Fremskridtspartiet er ikke blot helt enig i den valutasamarbejds politik, som regeringen har ført i de to sidste måneder af 1978 og i den forløbne del af 1979, vi deler også økonomiministerens beklagelse over, at rettsforbundet, kommunisterne, og hvem der ellers går hånd i hånd i debatten i dag i dette sagligt meget vigtige problem for Danmark i den situation, hvori vi befinder os, bare kører videre med deres sanseløse nejsigerauto-

matik over for alt, hvad der kommer fra EF og har med EF at gøre, og råber op om, at vi skam må ud af de forpligtelser og de bindinger, og hvad der ellers måtte være vederfare Danmark ved aftalerne på topmødet den femte i sidste måned.

Kan man dog ikke i de partier forstå i den givne situation, hvor Danmarks valutaforhold er så svage og vi er så afhængige, som vi er af udenrigshandelen, at EMSen ikke er nogen pligt, nogle bånd og lænker, som Danmark bliver lagt i, man at der er tale om en støtte og en hjælp, som vi får, og som vi i den givne situation skal være taknemlige og glade for, i stedet for, bare fordi det har noget med EF at gøre, at give os til at rejse børster.

Det er da meget muligt, at vi kan føre en fornuftig diskussion om udmeldelse af EMSen her i dette folketing om nogle år, men det forudsætter, at vi først har ført en egen indenrigspolitisk økonomisk politik baseret på, at vi har vundet schweizerstyrke her i Danmark. Så længe vi ikke har en styrke som Schweiz, kan det ikke nytte noget at tro, at vi kan klare de problemer uden at være med i det europæiske valutasamarbejde, som nu engang foreligger på EMSens vilkår.

Vi kunne meget godt – som jeg var inde på i mit første indlæg – drømme om at få det bedre, men det har vi altså ikke. Man kan jo frygte det værste, når man hører, at ordføreren for partiet venstre ligefrem kalder det volapyk at tro, at vi kan komme til at få en udenrigsøkonomisk baggrund, som på nogen måde skulle være værre end den, vi har i øjeblikket, hvor vi faktisk ikke inden for realismens grænser kan forestille os, at vi kan ligge lunere i svinget med hensyn til forholdene til udlandet. Når man kører den underskuds- og fallitpolitik, som er SV-regeringens kendingsmelodi, hvordan kan man så tænke sig bedre udenrigsøkonomiske forhold end de meget rigelige lånemuligheder, der er på det internationale lånemarked? Derfor må jeg sige, at jeg er helt uforstående over for hr. Ellemann-Jensens ikke begrundede, men kraftige udfald imod min skildring af de gode vilkår, vi skal glæde os over i udenrigsøkonomisk henseende i øjeblikket.

Men der er jo også en anden verden end den verden, der ligger syd for os; der er også den nordiske verden, og dér må jeg indrømme, at jeg var lidt ked af, at økonomiministe-